

Antoni Canu

David Pagès i Cassú

Antoni Canu (Ocier, Sardenya, 1929) és un reconegut poeta alguerès. La seva obra s'associa a prestigi i reconeixement, l'abast dels quals arriba al conjunt dels Països Catalans. També a l'Estat italià.

La seva primera llengua fou el sard logudorès, però tan aviat com la seva família arribà a l'Alguer –ell tenia deu anys– aprengué el català, que llavors era la llengua principal a tota la ciutat. Ha estat sempre un lector empedreït d'autors d'arreu del món, però la seva obra literària començà quan ja havia complert seixanta anys.

En els seus inicis com a autor, tingué uns estímuls molt destacats: la professora i crítica literària Giulia Lanciani i el seu marit, el catalanòfil italià Josep Tavani; diferents persones vinculades al món

cultural, i l'Escola de Aguerés Pascual Scanu, que li donà els primers rudiments de llengua escrita.

De llavors ençà, ha bastit una ciutat literària que fa molt de goig, amb uns edificis especialment importants i singulars: *Poesies* (1995), *En l'arc dels dies* (2000), *Nou cant* (2007), *Les mies mans* (2014) i *Ànimes precioses* (2019).

La seva poesia presenta temes ben diversos. Mitjançant un vers àgil, curt i precís, aparentment senzill, sap transmetre'ns l'experiència viscuda.

Quines són les principals característiques de la poesia de Canu i d'on es nodreix? Ell mateix ens ho responia fa pocs dies: «Lo meu univers poètic naix de la terra, que he treballat quan feia lo pagès.

De les entranyes de la terra ixin les paraules, i de la terra jo me nodreix. És una bíblia oberta amb pàgines divines, i jo visc en la sua essència sagrada.»

Hom destaca que sap dignificar allò que és quotidià amb un ritme poètic personal, altament intuïtiu: «Só creixit amb los arrels de la pagesia, i la mia experiència de pagès és estada sublim. M'ha fet comprendre que la terra és la taula de la humanitat. L'he treballada com los meus avis, amb suor i fatiga. Tot això tenia una sacralitat també espiritual, que flueix encara en les mies venes.»

Conscient que la llengua és un element fonamental per a la singularitat de l'Alguer i alhora per a la vertebració, cohesió i identitat dels pobles de parla catalana, el preocupa el seu avenir. Tanmateix, és portador d'un actiu solidíssim, que és compartit per molts conciutadans: l'optimisme de la voluntat.

Fa uns quants mesos, a la mateixa ciutat de l'Alguer, la Sra. Natàlia Garriga, consellera de Cultura, li lliurà la Creu de Sant Jordi. La nostra felicitació i el nostre agraïment, benvolgut Antoni! A mos veure! ✪